Влада – Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ



Газета Верховної Ради України ◆ №22 (772) ◆ П'ятниця, 4 лютого 1994 року ◆ Ціна договірна

Парламентська хроніка: вечірнє засідання 2 лютого

УРЯД ПІДЕ ДО ЗАБОЮ – НАРОД, МАХНИ ЙОМУ РУКОЮ!

Пріоритет віддаватиметься до 2010 року вуглевидобуванню

Певно, сам Бог велів розглядати Концепцію розвитку паливно-енергетичного комплексу України після обіду: інформація заступника міністра економіки Василя Бурєєва, мабуть, сприяла роботі органів травлення. Отже, стабілізація роботи нафтогазової галузі дасть можливість до 2010 року довести видобуток нафти до 7,2 мільйона тонн, а природного газу — до 30,2 мільярда кубічних метрів на рік. Потреба держави в паливно-енергетичних ресурсах через п'ятнадцять років має скоротитися проти 1990 року на 5,6 відсотка.

(Закінчення на 2-й стор.).



Абзац з листа

Пам'ятаю перші засідання Верховної Ради, коли хтось із депутатів сказав, що нинішня Рада — це рада не куховарок, а ділових людей. Нині можна сказати, що там дійсно немає куховарок, бо більшість законів приготовлено неякісно і не годиться для споживання. У парламенті діють не політики, а політикани-балакуни, забувши, що політика — це професія.

В. ПОПЛАВСЬКИЙ.
Кривий Ріг.

Продиктовано в номер

М. Джемілєв: «Політика Мєшкова спрямована на конфронтацію»

Заява Ю.Мєшкова на його першій прес-конференції в ранзі Президента Республіки Крим, що Меджліс кримськотатарського народу повинен легалізуватися (тобто зареєструватися як партія), мовляв, «двох органів представницької влади не буде», збурила депортований народ. 2 лютого у вечірній програмі Кримського телебачення виступив голова Меджлісу кримськотатарського народу Мустафа Джемілєв. Він сказав: «Ми неодноразово підкреслювали, що інститут президента у тому вигляді, в якому він зафіксований у Законі Республіки Крим "Про президента Республіки Крим", кримські татари не визнають». Тим більше, що, приймаючи даний закон, кримський парламент «повністю проігнорував права кримськотатарського народу, відхилив, не розглядаючи, наш законопроект «Про президента Кримської Республіки».

Квіти пам'яті і шани

Волиняни відзначили 50-річчя визволення Луцька від німецько-фашистських загарбників. На меморіальному комплексі Вічної слави відбулися урочистості. Хвилиною мовчання присутні вшанували тих, хто 2-го лютого 1944 року поліг на полі бою, визволяючи Луцьк від фашистів. На урочистому мітингу, який відкрив голова Луцької міської Ради народних депутатів Анатолій Поха, виступили керівники міста й області, ветерани війни, учасники звільнення міста. Від імені Президента України і Кабінету міністрів щире вітання лучанам і гостям Луцька передав віце-прем'єр-міністр України Микола Жулинський.

Зустрілися по-сусідськи

Глава Луганської облдержадміністрації Є.Хананов і голова облради народних депутатів Анатолій Касьянов взяли участь у координаційній нараді керівників органів влади прикордонних областей України і Росії, яка відбулася у Бєлгороді, і де було затверджено статут ради керівників прикордонних областей України і Росії. Визначено принципи та регламент її подальшої роботи. Сторони домовилися створити україно-російську виконавчу дирекцію, обговорили її статус і можливий склад. Учасники наради висловили думку, що прикордонні області зможуть плідно співробітничати за умови міждержавної злагоди.

Павло Тичина повертається

Творче підприємство при Одеському відділенні Українського фонду культури готує до друку збірку віршів Павла Тичини «Панахидні співи» — досі невідомий ліричний цикл творів великого поета, що й самим автором вважався загубленим. А знайшов, упорядкував і подав до видання рукопис одеський краєзнавець та дослідник творчості ряду митців Сергій Луцик. Це до нього потрапила частина архівних матеріалів відомого художника й літератора Михайла Жука, який свого часу навчав Тичину малюванню в Чернігівській семінарії.

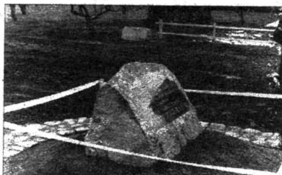
Виваженість у політиці високо цінується

Занепокоєння щодо можливого зростання напруження в україно-російських відносинах після перемоги Ю.Мєшкова на президентських виборах у Криму висловив в інтерв'ю програмі «Міжнародний час» телекомпанії Сі-Ен-Ен помічник Президента США з питань національної безпеки Е.Лейк. «У той же час, — відзначив представник Білого дому, — ми цілком задоволені реакцією на цю подію українського й російського урядів, які обрали виважену позицію, а також політикою, що її проводить Президент України Л.Кравчук після зустрічі з Президентом Б.Клінтоном». Е.Лейк додав: у разі, якщо Росія проводитиме політику, яка змусить нас повернутися до періоду «холодної війни», то національній безпеці США буде завдано непоправної шкоди.

Шолом-Алейхем і його народ

«Прийняти пропозицію Міністерства у справах національностей та міграції, Мінкультури і Єврейської ради України про проведення з 20 лютого по 2 березня ц.р. «днів єврейської культури, присвячених 135-річчю з дня народження Шолом-Алейхема» — таке розпорядження щойно видав в.о. прем'єра Ю.Звягільський. У програмі урочистостей — доброчинні концерти, фестиваль дитячих і молодіжних колективів, творчий вечір композитора Я.Цегляра, спектакль театру імені І.Франка «Тев'є-Тевель» і т.ін.

Фотофакт



Є в Україні, на Київщині, село Мар'янівка. Тут у бідній селянській родині народився на початку століття Іван Козловський— видатний співак, палкий патріот рідної землі.

Днями у Мар'янівці, на обійсті Козловських, відбулася урочиста церемонія закладки пам'ятного знака — незабаром тут буде відкрито меморіальну садибу великого сина українського народу Івана Семеновича Козловського.

На знімках: пам'ятний знак та новозведена хата родини Козловських.

Фото Віктора НЕСТЕРЕНКА (Укрінформ).



Парламентська хроніка

Уряд піде до забою...

(Початок на 1-й стор.).

Покладатися — на збільшення обсягів власного виробництва енергоресурсів за рахунок нарощування видобутку органічного палива, передусім кам'яного вугілля, балансові запаси якого тільки для промислових потреб становлять 47 мільярдів тонн. З цієї причини, наполягав доповідач, закривати нерентабельні шахти нерозумно, навпаки в намірах командирів вугільної промисловості та уряду — реконструкція і модернізація 93 діючих та будівництво 22 нових шахт. Якщо ці плани втілити в життя, то до звітного періоду Україна задовільнить свої потреби у вугіллі повністю, а за нафтою й газом — на 14 і 30 відсотків відповідно.

Мабуть, той, хто з якоїсь причини не пообідав, — добився істини біля мікрофонів: де ж узяти кошти на будівництво нових шахт, які споруджуються не менш як десять років, якщо надворі лютує інфляція; чи не потрощать горщики шахтарі з експлуатаційниками електростанцій у рамках акціонерної енергетичної компанії; хіба не розумніше розробляти ядерні реактори, які працюють на природному урані тощо.

Запитання стосувались різних аспектів розвитку паливно-енергетичного комплексу, проте всі вони від «борту» парламентської трибуни, ніби більярдні кулі, лягали в одну лузу: пріоритет має віддаватися вугільній промисловості. А заробити для неї валюту можна різними шляхами: експортом зерна, металу, електроенергії тощо. Одне слово, концепція вийшла забійною, бо покладалась на шахтний забій.

Зрештою, ухвалили: на її основі доручити уряду розробити і затвердити національну програму розвитку енергетики. Залишається сподіватися, що до 2010 року собівартість вугілля не перевищить вартості золота.

А поки що прийняли у першому читанні закон «Про енергозбереження», піддавши критиці запропоновану Мінекономіки систему тарифного регулювання в житлово-комунальному господарстві, запроваджений в державі поголинний пояс і визнавши, зрештою, що завалили цей закон восени через небажання створювати додаткову структуру.

Меншого клопоту завдав пакет законодавчих актів, присвячений регулюванню роботи і впорядкуванню статусу суддів. Так само майже одностайно депутати опротестували намір уряду і Президента України дозволити купівлю земельних ділянок зарубіжним інвесторам. Хоча проти довгострокової оренди не заперечували. Отже, урядовий декрет «Про режим іноземного інвестування» і президентський Указ «Про приватизацію незавершеного будівництва» зазнають-таки відповідних змін.

Коли після закінчення робочого дня депутати виходили з будинку Верховної Ради, охорона якраз вгамовувала собаку, який прибіг певно подякувати: його господаря не зобов'язали сплачувати «песий» податок.

Сергій ТЕРТИЙ.

Інтерв'ю біля стін парламенту

Українські парламентарії на пленарних засіданнях багато уваги приділяють питанню розмежування влади і повноважень, якими мають бути наділені органи державного управління. А що з цього приводу думають кияни?

Ярослав СІРИЙ, робітник заводу «Арсенал»:

— Я думаю, що нам треба будувати президентську республіку, бо така велика за територією і населенням країна потребує сильної виконавчої влади. Тоді не буде складних ситуацій, як-от з Кримом, і реформи підуть швидше. Президент має сконцентрувати в своїх руках значні повноваження.

Володимир ЛІМАКОВ, студент Українського інституту міжнародних відносин при Київському університеті:

— Структурувати суспільство треба так, щоб посилити роль Верховної Ради. Я за парламентську республіку. При цьому треба надати більше прав регіонам.

Анатолій ЗВІЖИНСЬКИЙ, безробітний:

— Група фахівців має визначити різні моделі розвитку нашого суспільства. І обов'язково з урахуванням історичної спадщини, українського менталітету, нинішніх постімперських реалій і перспективи. Проте нашим лідерам, крім боротьби за повноваження, варто подумати про будівництво громадянського суспільства як національної держави, а не якогось дивного конгломерату безбатченків і сепаратистів.

Марина ВОЛОШИНА, продавець гастроному:

— Крапки над «і» має розставити референдум. Народ хай сам вирішить, яка модель розвитку держави йому більше до вподоби.

Інтерв'ю провів Петро ТАРАСІВ.

Владу за спасибі не віддають

Ранкове засідання 3 лютого

Розгляд проекту закону «Про формування місцевих органів влади і самоврядування» засвідчив, що владою не дуже-то хочуть ділитися. Особливо гострі дискусії виникли довкола пункту, в якому говориться, що після виборів депутатів місцевих Рад та формування виконавчих органів влади втрачає чинність Закон України «Про представника Президента України». Мовляв, як же бути тоді з ними? На напівзапитання-напівпротести головуючий І.Плющ цілком слушно зауважив, що представники мають повне право бути обраними головою Ради і її виконавчого комітету. Якщо побоюються, що люди за них не проголосують, то для чого влада тим, хто не здатний керувати і відповідати?

Принципово новим у цьому законі є те, про що не раз говорилося на пленарних засіданнях парламенту: голови обласних, районних, міських, селищних і сільських Рад обираються безпосередньо населенням і за посадою очолюють виконкоми. Щодо останнього, то, по суті, прийшли врешті-решт до того, з чого починали, — влада зосереджена в одних руках.

Можна сподіватися, що нові Ради працюватимуть ефективніше, оскільки їх чисельність істотно зменшиться — до 75 депутатів обласних, Київської, Севастопольської міських та до 30 — в усіх інших Радах.

Після годинної дискусії проект закону прийняли за основу і перейшли до постатейного обговорення.

Василь ТУГЛУК.

Постанова Верховної Ради України

Про план економічного і соціального розвитку України на 1994 рік

Розглянувши поданий Кабінетом Міністрів України проект плану економічного і соціального розвитку України на 1994 рік, розроблений з урахуванням невідкладних заходів щодо подолання гіперінфляції в Україні, а також з метою задоволення найважливіших потреб держави, зупинення спаду виробництва, зміцнення фінансово-кредитної і грошової системи, створення умов для недопущення дальшого зниження життєвого рівня населення, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Затвердити Основні показники поданого Кабінетом Міністрів України проекту плану економічного і соціального розвитку України на 1994 рік.

2. Кабінету Міністрів України вжити заходів щодо забезпечення у 1994 році досягнення народним господарством України таких основних показників економічного і соціального розвитку:

призупинення зниження національного доходу проти 1993 року, встановивши граничний рівень його спаду 8,6 процента;

зростання обсягів промислового виробництва в цілому на 2,3 процента;

зростання обсягів валової продукції сільського господарства на 7,1 процента;

збільшення обсягів виробництва товарів народного споживання на 5,7 процента, у тому числі продовольчих — на 7,1 процента та непродовольчих товарів — на 2,5 процента;

експорту продукції за державним контрактом на суму 1,3 млрд.доларів США;

виробництва найважливіших видів промислової, сільськогосподарської продукції та введення в дію об'єктів соціально-культурної сфери за рахунок державних централізованих капітальних вкладень згідно з додатком.

3. Для забезпечення виконання у 1994 році завдань плану економічного і соціального розвитку України доручити Кабінету Міністрів України у двотижневий термін затвердити та довести до міністерств, відомств, Ради Міністрів Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій:

обсяги державного контракту та державного замовлення, у тому числі обсяги поставок до державних ресурсів сільськогосподарської продукції, сировини і продовольства;

обсяги державних централізованих капітальних вкладень, завдань на створення виробничих потужностей і введення в дію об'єктів соціально-культурної сфери.

4. Кабінету Міністрів України довести до міністерств, відомств, Ради Міністрів Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій показники плану економічного і соціального розвитку України на 1994 рік і забезпечити систематичний контроль за їх виконанням.

5. Встановити, що персональну відповідальність за виконання показників плану економічного і соціального розвитку несуть Кабінет Міністрів України, міністри та їх перші заступники, керівники відомств, Ради Міністрів Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій та підприємств.

6. Кабінету Міністрів України по підсумках роботи народного господарства щокварталу доповідати Верховній Раді України про хід виконання плану економічного і соціального розвитку України у 1994 році.

7. Запропонувати Президенту України посилити контроль за діяльністю Кабінету Міністрів України по забезпеченню виконання Основних показників плану економічного і соціального розвитку України на 1994 рік.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м.Київ
28 січня 1994 року

Показники	Одиниця виміру	1994 рік план
I. Виробництво найважливіших видів промислової продукції у натуральному виразі на підприємствах державної форми власності:		
електроенергія — всього	млрд. кВт. год.	239,6
у тому числі на АЕС	- « -	70
нафта, включаючи газовий конденсат	млн.т	4,2
газ	млрд.куб.м	18,3
вугілля	млн.т	128
прокат чорних металів готовий (включаючи заготовку на експорт)	тис.т,	26900
труби сталеві	- « -	4108
добрива мінеральні (у перерахунку на 100% поживних речовин)	- « -	3670
волокна та нитки хімічні	- « -	115
автомобілі — всього	тис.шт.	204
трактори	- « -	64
плити деревноволокнисті	млн.умовних кв.м	13
плити деревностружкові	тис.умовних куб.м	650
ділова деревина	тис.куб.м	4975
папір	тис.т	237
картон	- « -	380
цемент	- « -	14570
листи азбестоцементні (шифер)	млн.умовних плиток	1419
матеріали стінові	млн.шт. умовної цегли	6500
тканини:		
бавовняні	млн.кв.м	307,4
шовкові	- « -	145,7
вовняні	- « -	45,7
льняні	- « -	57
вироби трикотажні	млн.шт.	95
взуття	млн.пар	53,7
панчішно-шкарпеткові вироби	- « -	176,9
цукор-пісок (із буряків з сировини держресурсів)	тис.т	3980
олія (з сировини держресурсів)	- « -	280
борошно (із зерна держресурсів)	- « -	6000
спирт етиловий (з харчової сировини)	млн.дал	47,6
маргаринова продукція	тис.	86
готові лікарські засоби	млн.крб.	1847,6
II. Виробництво основних видів сільськогосподарської продукції (всі категорії господарств):		
зернові культури (у фізичній вазі)	тис.т	45250
цукрові буряки (у фізичній вазі)	- « -	43500
олійні культури — всього	- « -	2990
у тому числі соняшник	- « -	2730
худоба і птиця (у живій вазі)	- « -	4900
молоко	- « -	20000
яйця	млн.шт	14100
III. Введення в експлуатацію об'єктів соціально-культурної сфери за рахунок державних централізованих капітальних вкладень:		
загальна площа житлових будинків	тис.кв.м	1818
у тому числі для АПК	- « -	119,681
загальноосвітні школи	тис.місць	74,24
у тому числі для АПК	- « -	7,143
дошкільні заклади	тис.місць	10,19
у тому числі для АПК	- « -	3,265
лікарні	тис.ліжок	6,3
у тому числі для АПК	- « -	0,05
амбулаторно-поліклінічні заклади	тис. відвідувань на зміну	14,885
у тому числі для АПК	- « -	0,15
будинки-інтернати для престарілих та інвалідів	тис.місць	0,55
водопровод	тис.куб.м води на добу / км	333,7 / 1435
у тому числі для АПК	- « -	1,8 / 60
каналізація	тис.куб.м стічних вод на добу / км	491,9 / 493,7
у тому числі для АПК	- « -	— / 7,6
теплопостачання	Гкал/год / км	656,4 / 53,5
газові мережі	км	4523,5
у тому числі для АПК	- « -	1771



Точка зору

ВИБОРИ 94 27 БЕРЕЗНЯ

Хто нам потрібен у парламенті?

Екс-Генеральний прокурор, народний депутат України Віктор Шишкін: «У майбутньому парламенті повинні переважати юристи, економісти і фінансисти»

У нинішньому парламенті України особливо гостро відчувався брак юристів і економістів. Може, саме через це ми отримали недосконалі закони — і розвал в економіці. Чого сподіватись від наступного парламенту? Журналістка Людмила ФІСЮН розмовляє з колишнім Генеральним прокурором України, народним депутатом Віктором ШИШКІНИМ.

— Вікторе Івановичу, хто, по-вашому, увійде до складу наступного парламенту України?

— Я думаю, що у наступному парламенті (і це насамперед повинен зрозуміти український народ) не має бути просто хороших хлопців — їх і тепер вистачає. Там мусять бути хороші спеціалісти, робочі конячки. Приміром, нині в парламенті приблизно 130 лікарів і 20 юристів. Звичайно, лікарі також повинні бути, але навіщо нам так багато лікарів-депутатів?

— Скільки юристів має увійти до наступного парламенту?

— Думаю, не менше 20—25 відсотків усього складу парламенту. Особливо враховуючи те, що нині законотворча робота повинна бути особливо активною, порівняно з державами так званої стійкої демократії, де закони вже написані. Хоча, до речі, у них серед представників законодавчої влади — до 40 відсотків спеціалістів права.

— А хто саме із спеціалістів права мусить бути представлений?

— Звичайно, юристи бувають різні. У нинішньому парламенті України приблизно 4 відсотки юристів; половина з них — спеціалісти в галузі кримінального права: співробітники міліцейського апарату, слідчі. Вони можуть бути чудовими спеціалістами у своїй сфері, але поганими в галузі державного будівництва, цивільного права, бо щоб писати нині закони, які регулюють економічні відносини, вони, будьмо відверті, недостатньо підготовлені.

Тому необхідно дивитись, яких депутатів ми вибираємо. Я б хотів бачити юристів, які тривалий час працювали юрисконсультами, зокрема в серйозних юридичних фірмах, — тобто обслуговували господарську діяльність; спеціалістів, які займалися обслуговуванням інститутів, пов'язаних з розробкою економічних програм; спеціалістів з міжнародного права.

Тобто нам слід серйозно замислитись над якісним складом юридичного корпусу, який прийде сюди завтра.

У майбутньому парламенті, вважаю, обов'язково повинні бути представлені адвокати. Адже це найбільш підготовлена категорія юристів. Багато адвокатів брали участь у розгляді різноманітних справ. Зокрема, хотілося б бачити в майбутньому парламенті президента Спілки адвокатів України, президента Міжнародної адвокатської компанії «Бі-Ай-еМ» Віктора Медведчука.

— Хто в цьому разі найбільше виграє?

— Думаю, виграє і виборець, і держава. До речі, наші виборці програють не тому, що у них поганий депутат в окрузі. Перед ними стоїть ширше завдання: створити нормальний парламент. І в цьому повинні полягати інтереси всього виборчого корпусу. Адже в депутата лише одна кнопка, а не 450. Тому потрібно, щоб увесь парламент становив єдине, професіональне, ціле. Цього досі у нас не було.

Влада Рад — влада Президента

Посуха вродить... постріл,

або Проблеми регіонального самоврядування під кутом зору закону

1432 року Кам'янець на Поділлі вперше здобув право самоврядування. За порівняно короткий час вольності міської управи місто набуло неабиякого розквіту, стало великим торговим центром Європи. І ось більш як через п'ять століть вже не польські власті, а Верховна Рада України нинішнього скликання вдруге надала сивокам'яному місту (разом з іншими містами базового рівня) вольність, що нагадує давнє Магдебурзьке право. Та чи й цього разу принцип самоврядування послужив поштовхом до нового самобутнього розквіту?

Кам'янець-Подільський — місто унікального природного ландшафту, одне з найвизначніших в Україні не тільки історією і архітектурою. Кам'янець — це давній науково-культурний і промисловий центр Поділля. І не випадково місто перебувало в центрі уваги обласного керівництва. Та з прийняттям Закону «Про місцеві Ради народних депутатів та місцеве й регіональне самоврядування» міськвиконком вийшов з-під контролю і прямого керівництва облдержадміністрації. Якщо у Хмельницькому свобода дій міськвиконкому пішла на користь справі, то у Кам'янці вона зумовила різке нашарування проблем в багатьох життєво важливих галузях. Критичність ситуації змусила облдержадміністрацію заслухати на колегії голову виконкому Михайла Аносова про здійснення виконкомом повноважень, делегованих йому державою згідно зі статтею 42 Закону про місцеві Ради і визнала роботу виконкому незадовільною. Однак ні виконком, ні міська Рада не зробили з цього належних висновків. Замість того, щоб виправляти ситуацію, у місті над Смотричем лаштували опозиційний удар по держадміністрації. Неміцний тенор партосередків підпер могутній бас директорського корпусу міста:

— У доповідній записці на колегію 80 відсотків неправди!

Рефреном задзвеніла ця думка і на сесії Кам'янець-Подільської міської Ради народних депутатів.

А може, й справді під ширмою вболівання за справу тут схрестилися списи амбіцій?

Щоб з'ясувати ситуацію, довелося перечитати всі документи вже згадуваної колегії, сесії Ради, на якій була спроба спростувати звинувачення облдержадміністрації на адресу виконкому, зустрітися з депутатами міськради і їхніми виборцями, керівниками обласних структур. З прочитаного, почутого й побаченого випливало, що ніякими закулісними іграми латаних штанів не прикрити. Куди не кинь, потрапиш у безліч проблем. І розповідати про них можна у найрізноманітніших жанрах. Навіть у стилі сучасного детективу. Між собою воюють два клани «кармелюків». Ці теж віднімають гроші. Тільки на відміну від Устима, не діляться експропрійованим з бідними. Воюють навіть між собою за сфери впливу, кому на якій дорозі стояти, хто кому повинен сплачувати данину. У такому протиборстві стоять насмерть. Отож ватажка однієї з ватаг убивають. Далі — більше. Вибухає автомобіль працівника міліції, згодом ще один, «засвічуються» спроби зірвати приватні АЗС, за загадкових обставин топиться один, отруюється другий, відбувається ще ряд попереджувальних замахів. За статистикою, Кам'янець не претендує на особливе місце. Зате злочини набувають особливо злісного, організованого характеру. І не тільки.

Та не будемо смакувати фактами, залишимо їх для оперативної роботи тим, кому це належить. Бо ж є ще цілий блок інших правових питань, за які безпосередньо несе відповідальність виконком і його голова пан Аносов. Скажімо, дотримання житлового законодавства України. Дійшло до того, що міськвиконком знехтував ухвалу міського народного суду про арешт шести двокімнатних і однієї трикімнатної квартир й видав ордери на заселення цих помешкань. У лютому минулого року міськвиконком надав квартиру сім'ї Савченків, а через дев'ять (!) місяців відмінив власне рішення про видання ордера, хоч позбавлення ордера — винятково прерогатива суду.

А в цілому ж за півтора року діяльності міськвиконкому, за словами прокурора області Ростислава Вільканця, органи прокуратури внесли 20 протестів на нормативні акти Кам'янець-Подільського міськвиконкому, стосовні різних питань життя міста.

На неприпустимість нехтування законів керівництво облдержадміністрації не раз вказувало особисто голові виконкому Михайлові Аносову. Не зробив виконком належних висновків і з різкої критики на сесії міської Ради, яку висловив голова обласної Ради народних депутатів Петро Мажаров. А тим часом проблеми зростають.

Особливо нестерпно стало жити людям у Старому місті, де нема водогону, каналізації, газу, роками ремонтують лазню, закрили продуктовий магазин по вулиці Руській...

Аби хоч якось підлатати Старе місто, попередній виконком добився, що Кабінет міністрів виділив на 1993 рік півмільярда карбованців. Проте кошти не були використані за призначенням. На запит депутата Валентина Рибака з цього приводу на грудневій сесії пан Аносов сказав:

— Неможливо переконати керівника фірми «Кам'янець-Подільськбуд» О.Гоєка, що фірма була створена за ініціативою міськвиконкому для будівництва об'єктів виконкому, в тому числі й мереж Старого міста. А відтак фірма до них приступати не думає...

Скажіть, якими ще кращими словами можна засвідчити власну безпорадність в управлінні міським господарством?! У цивілізованому світі після такого зізнання мер мусив би подати у відставку.

Та цього не сталось. Відтак з великої хмари не впав навіть дрібний дощ, а, як відомо, посуха не сприяє врожаю. Навпаки, засуха справи і думки може вистрелити людським гнівом одразу в обиди владні структури. І ознаки, що до цього йдеться, вже є, вже небо розтинають блискавки. Поки що профспілкові.

Михайло ВАСИЛАШКО,
кореспондент «Голосу України».
Хмельницька область.

У Харкові серед кандидатів у депутати, мабуть, будуть і «шпигуни»

Минулого четверга прес-служба Харківської облради повідомила журналістів про кількісний та якісний склад претендентів та кандидатів у народні депутати України. Судячи з їх активності, пасивною нинішню виборчу кампанію назвати важко. Втім, йдеться лише про бажаючих оволодіти таким манливим депутатським мандатом.

На 28 депутатських місць в області претендують майже 500 чоловік. Серед них 44 керівники державних підприємств, 58 керівників та працівників комерційних структур, 47 працівників державних та представницьких установ, 44 правоохоронці, понад 100 депутатів місцевих Рад, 101 представник від партій, 10 — від преси, 14 нинішніх народних депутатів ВР України. Переважна більшість людей віком від 30 до 50 років. Кандидатами в депутати зареєстровано 43 претенденти.

Цікавим можна назвати і той факт, що повернутися у велику столичну політику через провінційні харківські ворота прагнуть уже бували на вершинах влади В.Гриньов, Л.Кучма, Ю.Гайсинський... Замикає цей відомий список не менш відомий харківський таксист і колишній нардеп СРСР Леонід Сухов.

Що ж, як відомо, в «рідних стінах» краще грати, і не тільки в футбол. Однак чи побажає народ вручити свою долю ще на кілька років політикам, котрі вже раз «виправдовували» його надії, сказати важко. Поки що попередні прогнози в області невтішні. На запитання про те, як ви голосуватимете на виборах, харків'яни в основному відповідають так: або зовсім не піду на вибори, або, якщо й піду, то всіх повикреслюю...

Проте спеціалісти стверджують, що таких виборів, якими будуть вибори в березні, Україна ще не бачила, судячи з активності кандидатів і використання будь-яких методів для досягнення мети. Підтвердження сказаному — інтерв'ю начальника управління СБУ по Харківській області одній із місцевих газет. За словами генерала М.Гібадулова, його відомство має достовірну інформацію про те, що іноземні спецслужби, виконуючи завдання своїх урядів, активно впливатимуть на хід виборчої кампанії. А деякі офіційні особи області буквально стеляться перед іноземцями.

Микола КОСИЙ.

Про «непересічність» премії банку «Інко»,

або Про те, як, на думку пана Гриньова, іти туди, не знаю куди

У грудні позаминулого року банк «Інко» провів презентацію з приводу встановлення іменної премії «За видатний внесок у розвиток економіки України». Згідно з Положенням встановлювалась одна іменна премія та дві заохочувальні. Роботи на конкурс мали надсилатись до 1 вересня минулого року.

У листопаді 1993 року було надруковано інтерв'ю з головою комітету з присудження іменної премії «Інко» Володимиром Гриньовим. На його думку, жодна з робіт, надісланих на конкурс, не може бути висунута на отримання іменної премії.

Яка ж причина? Аналіз сказаного В.Гриньовим не дає відповіді на це запитання. З одного боку, роботи повинні мати свіжі ідеї, реалізація яких допомогла б переломити ситуацію в економіці України. З другого — ідеї є, але, вважає В.Гриньов, за умов украй нестабільної політичної обстановки їх реалізувати практично неможливо. Розмірковуючи далі, В.Гриньов відкидає сказане ним вище і стверджує, що премія «Інко» — річ суто прагматична, і на перший план треба висувати не теоретичні надбання, а тільки конкретний результат в економіці. А в кінці свого інтерв'ю В.Гриньов узагалі висловлює побажання, щоб премія «Інко» досягла рейтингу Нобелівської. Чи не занадто?

Згідно з Положенням іменна премія акціонерного банку «Інко» мала присуджуватись: за видатні наукові дослідження, які дають істотний приріст економічних знань; за широкомасштабну практичну діяльність, що привела до поліпшення економічної ситуації в Україні, а також за підручники для студентів, які відповідають сучасним вимогам.

Я не припускаю, що В.Гриньов не знає умов конкурсу. Тому стає незрозумілою його невизначеність у вимогах до робіт. Невже справді жодна не відповідає умовам положення? А може у банку «Інко» справи кепські і він вирішив не присуджувати премію?

За такої невизначеності голови комітету і недотримання вимог, викладених в умовах конкурсу, може статися так, що в майбутньому поважаючі себе автори просто відмовляться від участі в ньому, а конкурс перетвориться якраз на пересічну подію. Та й чи не занадто дешево оцінюють працю науковців, які мають за пару черевиків вивести Україну з кризи? Бо що можна купити за першу премію (навіть проіндексовану), в 1 мільйон купонів? А про дві заохочувальні і говорити смішно.

Не хотілося б пов'язувати невизначеність В.Гриньова як голови комітету з присудження іменної премії «Інко» з його невизначеністю в політиці.

Щодо заснування премії «Інко», то хотілося б, щоб цей приклад мав поширення не тільки серед банків, а й серед інших потужних комерційних структур.

І що було, як у всьому цивілізованому світі: не тільки перша премія, а і друга, третя, заохочувальні та інші. Це сприяло б цілеспрямованій праці науковців і практиків з метою впровадження робіт, які істотно впливали б на поліпшення економічної ситуації в Україні.

Ростислав ІЛЬЄНКО,
кандидат технічних наук.
Бровари
Київської області.

Продиктовано в номер

З архіву Канади — в наш архів

Нещодавно в Національних архівах Канади відбулася офіційна церемонія передачі Україні архіву уряду УНР у вигнанні.
Прокоментував цей акт заступник начальника Головного архівного управління при Кабінеті Міністрів України Володимир ЛОЗИЦЬКИЙ, який щойно повернувся з Канади.
— Свого часу спеціально створений Архівний комітет українського національного уряду в екзилі підписав угоду з Національними архівами Канади про зберігання цих документів, але з умовою, що після того, як Україна стане самостійною, незалежною державою, вони будуть повернуті законному власнику. І такий час настав.
Голова Архівного комітету професор Я.Рудницький та секретар Таня Носко-Оборонів звернулися до канадської сторони з офіційним листом, у якому, зокрема, сказано: «Комітет вважає, що його головне завдання зберігати та в кінцевому випадку доставити архівну колекцію в Україну завершене, і що передача має бути обговорена і погоджена безпосередньо між національними архівістами Канади і України. Комітет просить Національні архіви Канади і України вжити всіх необхідних заходів до передачі колекції в Україну».
Присутній на урочистому підписанні цього листа заступник Національного архівіста Канади М.Свіфт запевнив, що з боку його інституції не буде жодних перешкод до передачі архіву державного центру УНР в екзилі на постійне зберігання у Національному архівному фонді України.
Успішній роботі нашої делегації сприяло Посольство України в Канаді.

У Луцьку банк пограбували

Невідомий, який зайшов в обмінний пункт валюти Луцького відділення «Економбанку», застосував проти касира з грошима газовий балончик, забрав пакет, в якому було 5 тисяч доларів США, 1200 німецьких марок, 100 тисяч російських рублів, більше 50 мільйонів карбованців, і... втік.
Зухвалого грабіжника шукає міліція.

«Приватна справа» — не моя справа

До уваги киян і жителів інших міст!

У містах України поширюється інформація про акціонерний фонд «Приватна справа» і згадується моє прізвище. Я не маю ніякого відношення до таких заходів, не входжу ні в які організаційні структури цього фонду і не знайомий з якимись його проектами, що приносять дивіденди.

**Володимир ЛАНОВИЙ,
президент Центру ринкових реформ.**

Реклама

ЗВЕРНЕННЯ НАРОДНОГО РУХУ УКРАЇНИ ДО ГРОМАДЯН

Шановні співвітчизники!
Напередодні виборів до Верховної Ради Народному Рухові України завдано підступного удару — 15 січня 1994 року був викрадений голова Секретаріату, співголова Центрального виборчого комітету Руху Михайло Бойчишин, доля якого досі невідома.
Постійний політичний тиск на Рух та інформаційна блокада з боку органів влади, погроми у приміщеннях місцевих організацій Руху, застосування фізичної сили проти його активістів під час виборчої кампанії набули систематичного характеру.
Те, як ведеться розслідування цих фактів і, насамперед, обставин зникнення Михайла Бойчишина, дає підстави вважати, що ці злочини організовані на замовлення партії влади.
Під приводом розшуку голови Секретаріату слідчі органи вдалися до залякування підприємницьких кіл, які надають фінансову допомогу Рухові.
Як відомо, діяльність політичних партій та громадських організацій не має державної фінансової підтримки. Закон «Про об'єднання громадян» забороняє політичним організаціям комерційну діяльність. Не мають права вони й на матеріальну підтримку від зарубіжних прихильників. Отже, ефективно здійснювати свою діяльність партії можуть лише за допомогою колективних чи індивідуальних спонсорів в Україні, які хочуть підтримати ту політичну силу, що обстоюватиме їхні інтереси.
Атака на тих, хто надавав бодай невелику допомогу Рухові, є спробою позбавити нашу організацію підтримки під час виборчої кампанії.
Народний Рух послідовно веде лінію на побудову демократії в незалежній Українській державі, на реформи, що забезпечать народові добробут, активно виступає проти нинішньої корумпованої влади, за рівність усіх громадян перед законом.
Перемігши на виборах, ми сформуємо уряд, якому довірятиме народ. Ми готові взяти на себе відповідальність за долю нашої держави. Цього найбільше бояться наші противники із партії влади, що вирішили залишити Народний Рух України без засобів до існування.
Звертаємось до Вас, шановні друзі, з проханням підтримати Народний Рух України. Звертаємося до всіх, хто прагне ефективних реформ в економіці, хто хоче позитивних змін у суспільстві і пов'язує надії з Народним Рухом. Ваша підтримка — запорука нашої з Вами перемоги.
Ваші пожертви з вдячністю приймемо за адресою: 252032, Київ, бульвар Тараса Шевченка, 37/122 або переказом на розрахунковий рахунок № 609893 в акціонерному банку «ІНКО», МФО 300261.

**Голова Народного Руху України
В'ячеслав ЧОРНОВІЛ.**

Київ.

Щось новеньке

КОНКУРЕНТИ МИМОВОЛІ

У Чернівцях з'явилися конкуренти торговельним закладам, які реалізують молокопродукти. Це селянські спілки з прилеглих до обласного центру районів. Вони щодня вивозять у людні місця цистерни зі свіжим молоком і продають його, виручаючи готівку.
На кожній автомашині висить табличка такого змісту:
«Шановні чернівчани! Торік держава заборгувала нам значні суми коштів за вироблену сільськогосподарську продукцію. Через це ми залишились без платні, коштів на придбання пального, мастил, запчастин, а весна вже не за горами. Тож мусимо самі вишукувати гроші, аби вижити в цьому розгардіяші. Вибачайте, що продаємо вам молоко за дещо вищими цінами».

Василь БАБУХ.
Чернівецька область.

Чарівники

ЧУЄ ВОДУ Й ПІД КАМІННЯМ

Дивовижним даром володіє майстер дільниці водопостачання Гайворонського підвідділу залізниці Петро Джус. Він відчуває водоносні шари під землею, навіть на значній глибині. За це й називають його земляки «ясновидцем».
Знаючи незвичайні можливості чоловіка, його постійно запрошують для пошуку місць, де слід копати чи бурити артезіанську свердловину. А одного разу він взагалі здивував трудівників одного з колективних сільськогосподарських підприємств, які запросили його «пошукати воду». Він і знайшов, та ще на чималій глибині. Навіть у гранітному кар'єрі не помилився, вказав місце підземного потоку під камінням. Київським геологам залишалося лише дивуватися.
Нещодавно треба було терміново пробурити свердловину для комбінату хлібопродуктів. Тож до геологів уже й не зверталися — прямо до «ясновидця». І він не підвів: у всіх місцях, де показав, була вода.

Микола ВОЛОК.
Гайворон
Кіровоградської області.

Це ж треба!

Кордон вже приватизували?

Недавно на Рівненщині, на кордоні з Білоруссю, затримано «мисливців за зайчиками» — власника автобуса з Хмельницького Олега Бойчука та дев'ятьох його спільників. Їхали торбешники, звісно, не битим шляхом, а пробиралися через болота і хащі. Для зручності найняли двох механізаторів з потужними «Т-150К».
І, треба сказати, тракторам було що тягти. Коли автобус затримали працівники міліції, то в ньому було виявлено 256 електронасосів «Малиш», 14 зарядних пристроїв, 65 електроміксерів, 6 електрокрупорушок, 440 електророзеток, 1090 індикаторів струму, 25 пар дитячого взуття, 99 упаковок вермішелі, електромлин-ступу «Кеплі», магнітолу «Панасонік», 7 мішків цукру, понад 1000 кілограмів міді.
...А парламентарії рвуть один одному чуби, обговорюючи питання приватизації. Шановні, про що ви? Ще кілька місяців такого стану, як нині в Україні, нічого буде приватизувати. Хіба що голі «коробки» будівель та телеграфні стовпи без дротів...

Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Рівне.

Зверніть увагу

Як злодії тарганів труїли

В різних закутках одного зі «спальних» мікрорайонів Дніпропетровська днями з'явилися оголошення: такого-то числа санепідемстанція займеться дезинфекцією житлових будинків, труїтиме тарганів. Хто з мешканців не зможе залишитися вдома, прохання виставити у коридор посуд для спецрозчинів.
А ввечері багато хто з довірливих ладен був плакати від халепи, в яку сам ускочив. Злодії почистили саме «помічені» баночками, склянками і пляшками квартири.
Скажете, добра наука городянам? Та в тому й річ, що рівно рік тому подібна афера успішно спрацювала на сусідньому житловому масиві Дніпропетровська.

Микола НЕЧИПОРЕНКО
Дніпропетровськ

Репліка

ІНСПЕКЦІЯ, ІНСПЕКЦІЯ, ІНСПЕКЦІЯ-А-А!..

Мабуть, саме так модернізував би пісню про свою кохану д'Артаньян, коли б займався нині підприємницькою діяльністю. Які лишень інспекції не побували з початку року на черкаській швейній фабриці «Вайсе» — акціонерному товаристві з іноземною інвестицією спільному українсько-латвійському підприємстві! Ну, пожежна — зрозуміло. Податкова — теж ясно. А інспекція, що перевіряє якість продукції та відповідність її державним стандартам? Як же можна без цього обійтися?! — вигукнете ви. Та елементарно: адже для того, щоб продати свої вироби, «Вайсе», як і кожний виробник, має представити сертифікат якості, виданий Торгово-промисловою палатою України і ще кілька документів, виданих тією ж організацією. А для того, щоб відправити продукцію, скажімо, до Росії, треба мати ще й документ, який засвідчить екологічну чистоту швейних виробів на предмет забруднення радіонуклідами — з України ж іде. І цей документ, за логікою, мала б теж видавати ТПП. Аж ні — для цього створено ще одну інспекцію чи управління — як лише виробники не плутаються, хто що саме має їм видавати? Здається, не зайвим став би відповідний довідничок сторінок на десять з назвами всіх комісій, управлінь та інспекцій і переліком документів, що там видаються... Он у Черкаській області всього декілька виробників відправляють продукцію на експорт, а тут створюється ціле управління зовнішньоекономічних зв'язків. Мабуть, з прицілом на майбутнє...
А звідки ж у тому майбутньому з'являться у Черкаській, та й не тільки у цій області України експортери, якщо за рахунок геніальних курсів валют наша продукція у тій же Росії коштує майже удвічі дорожче, ніж їхня? А зниження ціни — збитки українському виробникові. Та «Вайсе», наприклад, йде навіть на це: все обладнання на фабриці імпортне, для його ремонту потрібні запчастини, а для їх купівлі — валюта. А щоб мати валюту, звичайно, треба виходити і на західні ринки. А як же на них вийдеш, якщо після сплати всіх податків (у співставленні це — 95 відсотків прибутку) на розвиток виробництва, як ви правильно здогадалися, залишається всього 5 відсотків.
Нумо, законодавці та урядовці, хто з вас там недодивився та залишив такі шалені гроші на розвиток виробникам? Хто там гав ловить, замість економіку піднімати? Це ж які фінансові ресурси ще у нашій державі залишилися? Треба терміново збільшити податки з прибутку виробників продукції, а для торгівлі залишити незмінними. А то — куди це годиться, що ті, хто щось виробляє, і ті, хто перепродує по кілька разів вироблене кимось, оподатковуються однаково?! Хіба ж так торгівля розвиватиметься? Що їй оті дозволені вами 50 відсотків торгової націнки, внаслідок чого народ купує речі у півтора раза дорожче? Негайно треба дозволити робити 100, а краще — 200-відсоткову «накрутку». От тоді торгівля заживе! Звичайно, поки буде їй чим торгувати. Бо та ж «Вайсе», маючи все необхідне для виробництва чоловічих, жіночих та дитячих курточок, плащів, пальт, пухових ковдр та подушок, нині «сидить на картотеці» з боргом 600 мільйонів карбованців. Це — при тому, що продукції відвантажено на 4 мільярди (гроші не надійшли) і ще на стільки ж — на складі (вчасно не пересилається передоплата). Незважаючи на штрафні санкції, банки продовжують пересилати всередині держави кошти протягом, як мінімум, місяця... Але це вже — інша сумна історія. А поки що, як сказала директор «Вайсе» Наталя Сіренко, якщо банки за два-три тижні не почнуть працювати нормально; всі робітники-акціонери фабрики змушені будуть піти у відпустку за власний кошт на місяць. А ще — завдяки мудрій політиці наших можновладців, тут плануються згортання виробництва мінімум на 20 відсотків. Ви певні, що така ситуація тільки на цьому виробництві? Отож, рятуймо торгівлю, збільшуймо податки, створюймо ще десятків зо три інспекцій, і — жодних пільг виробникам! Ату їх!!!

Катерина ВОРОНЕНКО.

«Поки сонце зійде, роса очі виїсть»

Про подолання кризи в економіці

Як могло статися, що Україна, яка виробляє 5 відсотків обсягу світової продукції, має у своєму розпорядженні 25 відсотків світових площ чорнозему і з населенням, що становить лише 0,8 відсотка населення Землі, «раптом» зубожіла й деградує? І чи є вихід з цього?

Економічна наука довгий час підмінялася політекономією і не містила конкретних економічних знань. Крім того, економіку усе ще розглядають як систему «виробничих відносин», основою яких є відносини власності, або як «народне господарство» в цілому. Якщо ж розглядати її як відтворювальну систему: виробництво — розподіл — обмін — споживання, — то вона постане як виробничо-розподільча та обмінна система, як умова і засіб існування й розвитку суспільства, водночас розкривається механізм її функціонування і полегшується аналіз, знаходження причин, чинників кризи, шляхів і способів її подолання.

Становище таке: по-перше, в Україні виробництво є обважнілою промисловою структурою, орієнтованою переважно на виробництво засобів виробництва і озброєнь, питома вага яких у валовому суспільному продукті становить 87 відсотків (1990 рік), споживча продукція — 13 відсотків. У розвинених промислових країнах співвідношення протилежне. По-друге, рівень технології вкрай низький, більшість підприємств перебуває на доі ранньоіндустріальному рівні розвитку. Фізично зношено 2/3 парку устаткування, морально — більш як 95 відсотків. Коефіцієнт відносної ефективності виробництва, котрий відображає рівень технології, розрахований за трьома критеріями (норма робочого часу, коефіцієнт використання норми часу, частка якісних виробів), має мізерне значення, що дорівнює 0,14 (максимальне дорівнює одиниці). По-третє, нинішня організаційна структура виробництва у вигляді заводів-комбінатів, що виробляють практично все — від литва до пакувальної тари, — архаїчно- втратна і є не що інше як натуральне виробництво. Це призвело до неприпустимо високої фондомісткості продукції. В теорії економічної рівноваги і розвитку цей показник розглядають як основний керуючий параметр виробництва й економіки. Існує його граничний, максимально припустимий норматив, що дорівнює 0,2162. У нас же про його значення навіть не чули — він сягає величини, що дорівнює...2,6 (середнє — 1,60).

Коефіцієнт відносної ефективності виробництва, що відображає організаційну структуру, за середньої величини фондомісткості становить також мізерну величину, що дорівнює 0,16. Інтегральний коефіцієнт становить 0,022, тобто виробництво працює на 2,2 відсотка «потенційних» можливостей.

Продуктивність праці на наших заводах не перевищувала 27 тисяч рублів у 1990 році (а зараз тим більше), в розвинених країнах до 590 тисяч доларів, приріст на фондовіддача становила відповідно 4 копійки і 30 доларів (враховуючи «валовість» наших показників і кратний рахунок минулих затрат в ціноутворенні, це порівняння досить коректне). У колишньому Союзі вироблялося 25 мільйонів видів продукції, в європейських країнах — 1 мільярд. Очевидно, що функціонування такого виробництва економічно абсурдне. Мало того, воно не відновне — капіталовкладення, що йдуть на «розвиток» виробництва, фактично з'їдаються високою фондомісткістю. При цьому вони не просто «йдуть у пісок», а роздувають інфляцію, що випливає з мультиплікатора Кейнса: одна одиниця державних капіталовкладень збільшує попит на 2 — 2,5 одиниці. Таке сталося в 1986-90 роках, коли на розвиток машинобудування було виділено 240 мільярдів рублів. Відбувається й зараз.

Стосовно другої важливої фази відтворювальної системи — розподілення, то її структура і пропорції також гранично викривлені і при цьому програмно свідомо. Витрати на оборону становили в 1989 року 300 мільярдів карбованців (30 відсотків валового національного продукту), а не 20,2 мільярда, як офіційно заявлялося. США витрачали 6,1 відсотка. На оновлення виробництва вони щорічно витрачають 66 відсотків, у нас же близько 1 відсотка. Чи треба говорити, що функціонування всієї відтворювальної системи ірраціональне з позиції логіки, економіки та соціальної моралі?

Замість реформування виробництва і відтворювальної системи було розпочато... антиалкогольну кампанію, вибори директорів, створення кооперативів і так звану «радикальну економічну реформу». Непридатна відтворювальна система звичайно відповіла нарощуванням ентропії (хаосу).

Це було безпрецедентне, алогічне рішення — реформування штучної централізованої монопольної дефіцитної відтворювальної системи, ураженої глибокою і широкою структурною кризою, природними ринковими заходами.

Наслідки скорочення потоку нафтодоларів і горілчаних грошей, натуральних обсягів виробництва були посилені лібералізацією цін. Вона, на задум її творців, мала вилучити зайві гроші, заповнити дірку в бюджеті, стимулювати виробництво і наситити ринок товарами. За наявної економічної ситуації три останні цілі не могли бути досягнені, що виходить із самої ж монетаристської кількісної теорії грошей. Стосовно першої — у 80 відсотків населення зайвих грошей не було. Отже, лібералізація цін, подана як ринковий захід, була, по суті, адміністративною нелюдською ошукувальною акцією з фатальними наслідками.

Ринок як сфера обігу існував усі роки, і його слід було насичувати, а не створювати. А створювати ринкову систему стихійного регулювання виробництва через ринкові ціни і прибуток як антипод планової системи керування економікою шляхом її негайної руйнації без створення ринкової інфраструктури було, звичайно, політичним авантюризмом. До завершення будівництва нового будинку старе житло ніколи не полишають. Трагедія полягає і в тому, що ніякого стихійного вільного ринку в світі давно вже нема. В розвинених країнах він існував за часів ранньокапіталістичної епохи.

Ось думка авторитетів зі світовим іменем. М.Тетчер: «Англія будувала свою економіку 200 років»; Д.Гелбрейт, лауреат Нобелівської премії, економіст: «За вільний ринок можуть ратувати лише люди з психічними вадами»; В.Леонтьєв, економіст, лауреат Нобелівської премії: «Ваші дії в економіці виходять далеко за рамки здорового глузду»; Д.Росс, економічний радник британського парламенту: «Росія з намови МВФ пішла шляхом деіндустріалізації економіки»; В.Картте, німецький економіст, професор, радник російського парламенту: «Необхідно спланувати проведення реформ, необхідне регулювання, радикальна приватизація неприпустима»; прогнозне дослідження Інституту економіки РАН: «... переваги ринкової економіки можуть настати лише через 45—50 років». Тобто «поки сонце зійде, роса очі виїсть».

Відбувся не «перехід до ринку», а перехід від бідності до злиднів. Економіка Росії ще живе лише завдяки незліченній кількості природних багатств і продовженню експлуатації найманої робочої сили. Думки про її відносне благополуччя — лише ілюзії, що підтримуються сумнівною стабільністю курсу рубля та бравадою адміністрації. А в дійсності дефіцит бюджету сягає 14 відсотків валового внутрішнього продукту, що загрожує гіперінфляцією.

Президентові України дісталося чимало докорів і звинувачень справедливих, в основному, по лінії вибору власного шляху розвитку за умов залежності від Росії. Але йому слід віддати належне словами поета: «И в нерешительности сила, когда по ложному пути, вперед на ложное светило ты не решаешься идти».

Структурна криза дуже осяжна й широка. Однак дослідження приводять до висновку, що її «вузловою ланкою» є організаційна структура виробництва з надмір високою фондомісткістю продукції. Другий вузол, що залежить від розв'язання першого, можна сформулювати так: ніщо не може бути назване економічним продуктом, якщо воно не сприяє споживанню або розвитку виробництва. Тут потрібна рішуча відмова від «досвіду» промислово-фінансового бізнесу США, що набуває небезпечного поширення. Бо, по-перше, США в результаті цього втратили перше місце з продуктивності праці й рівня заробітної плати і, по-друге, фінансові спекуляції боляче б'ють по національній економіці. Скажімо, якійсь фірмі вигідно перевести своє виробництво до країн з дешевою робочою силою, але внаслідок цього збільшується безробіття в США та ін.

Перебудова організаційної структури виробництва, що сприяє розв'язанню не менш вагомої продовольчої проблеми, здатна сотворити в Україні «диво». Її особливість полягає також у тому, щоб уникнути болісного етапу «первісного нагромадження» і перейти до нової економіки не через руйнування виробництва, а через його модернізацію.

В результаті здійснення програми перебудови організаційної структури виробництва (і його виробничої структури) за короткий час — 3—4 роки — можна отримати такі результати: пожвавлення, інтенсифікація і диверсифікація виробництва; підвищення продуктивності праці і капіталу в 6—8 разів; наповнення споживчого ринку; збалансування бюджету; реальна демонополізація і роздержавлення виробництва; усунення перепон перед науково-технологічним розвитком; щорічні темпи приросту ВНП — в розмірі 8—13 відсотків; скорочення витрат сировини, матеріалів, палива і енергії до 40—60 відсотків та ін.; створення умов і передумов для розвитку всіх галузей економіки завдяки розширювальному й «каталізуючому» значенню і впливу програми.

Цю стратегічну програму доповнює пакет ще більш короткострокових превентивних заходів, спрямованих на її успішне здійснення і на якомога скорішу стабілізацію й поліпшення економіко-соціальної ситуації.

Василь БОРОДАТИЙ,
академік, професор;

Леонід ВИХВАТЕНЬ,
генеральний директор ВО «Пресмаш»;

Олександр ЗАЙЦЕВ,
професор;

Леонід ЛОБАНОВ;

Іван ПРОДИУС,
академік, професор;

Олександр РЕДЬКІН,
академік, професор;

Олександр ЯКИМОВ,
професор.

Проблема №...

СПОЧАТКУ ЗНЕЦІНЕННЯ, ПОТІМ ОБВАЛ

Про тарифи на електроенергію

Сьогоднішня політика ціноутворення у паливно-енергетичному комплексі завдає серйозної шкоди економіці України.

За умов жорсткого і, головне, постійного та значного відставання Міністерства економіки з урегулюванням цін на електричну енергію на межу банкрутства стає енергетика — одна із базових галузей промисловості. Встановлені тарифи на електричну енергію навіть на час їх перегляду не відображають реальних витрат галузі. Левову частку — понад 80 відсотків собівартості енергії — становлять витрати на придбання палива (на заробітну плату йде не більш як 3 відсотки). Складається ситуація, зрозуміла не тільки економістові: не отримавши від реалізації електроенергії потрібних для придбання палива коштів, енергетика не може виробити необхідної для промисловості кількості електроенергії, доводиться вводити обмеження на споживання електроенергії. А менше надходить коштів від реалізації електроенергії, палива закуповують ще менше і т.д.

Ось так криза цінової політики перетворюється на енергетичну. Хоча не можна казати про енергетичну кризу за наявності достатньої кількості пропозицій від постачальників палива. А стрибкові, зі значним запізненням, перегляди тарифів на електричну енергію не тільки слабко стабілізують роботу енергетики, а й своєю несподіванністю ускладнюють і так величезні труднощі споживачів. Вартість електроенергії підвищують, як правило, без попередження, що спричиняє позапланові витрати підприємств.

За будь-яких обставин потрібно виходити з реальних умов. У всіх країнах світу, навіть зі стабільною економікою, тарифи на електричну енергію регулюють дуже оперативно, навіть з випередженням інфляції.

За умов наших економічних відносин з метою стабілізації роботи промисловості доцільно зберегти жорстке державне регулювання тарифів на електричну енергію тільки для «соціальних» груп споживачів — населення, бюджетних організацій, можливо — для виробників сільськогосподарської продукції. А надалі виходити з того, що ціну кіловат-години визначає ціна палива. Зобов'язати Міністерство енергетики щомісяця самостійно розраховувати і встановлювати тарифи для окремих груп споживачів, виходячи з ціни придбаного палива, що фактично склалася. Причому сповіщати їх споживачам як ціну кіловат-години за місяць до початку розрахункового періоду. За таких умов з'явиться можливість відпускати тим підприємствам, які не мають заборгованості з оплати, потрібну їм кількість електроенергії без обмежень.

Окремо слід зупинитися на тарифах «соціальної» групи споживачів. Навіть кажучи про потребу у жорсткому регулюванні цих тарифів, не треба забувати і про заощадження енергії. Коли електроенергія обходиться споживачам у кілька разів дешевше, ніж інші види енергії (палива), про її заощадження говорити вже не випадає. Дуже негативна практика склалась у встановленні пільгових умов плати за електроенергію для окремих категорій населення (сьогодні за пільговим тарифом розраховуються більш як 60 відсотків абонентів), що ще більше послаблює роботу із заощадження енергоресурсів.

Безперечно, потрібен соціальний захист малозабезпечених верств населення, але робити це слід не через загальне знецінювання енергоресурсів, а шляхом адресних грошових дотацій.

Великої моральної, а то і матеріальної шкоди завдало рішення про встановлення «межових» і «надмежових» тарифів на електроенергію для населення. Встановлення норми відпуску електроенергії на одного абонента зумовило справедливе обурення багатодітних сімей і сімей, які мешкають разом в одній квартирі чи будинку, у членів гаражно-будівельних і садівничих кооперативів. Реакція населення на такий акт ще раз підтвердила: вартість електроенергії для потреб населення (хоч би що це було — квартира, будинок, гараж чи дача) треба визначати за єдиним тарифом.

Олександр СВЕТЕЛИК,
заступник генерального директора Національного диспетчерського центру електроенергетики України.

Спорт

Позивні футбольної весни

У «Карпат» високі орієнтири

З футболістами львівських «Карпат» та їхнім наставником Мироном Маркевичем розминулися: я приїхав до Львова, а вони на власному автобусі вирушили до Польщі на кілька товариських матчів. Утім, все виявилося не так вже й погано. Адже в клубі залишився «на варті» його президент **Богдан КОБРИН**, який охоче розповів про новини в популярному колективі:

— Завершуємо перший місяць підготовки. І настрій у нас хороший. Працювали вдома, потім переїхали до Трускавця.

— Там, як розповів головний тренер національної збірної Олег Базилевич, на Прикарпатті, тренувальний збір проводило чимало клубів...

— Так. Поля були в чудовому стані. Погода сприяла роботі. Отож, у цьому регіоні зібралося чимало команд. Зокрема, тернопільці, іванофранківці та інші.

— Як почуваєтесь у складний економічний період?

— Слава Богу, не бідуємо. Робимо все, щоб команда була забезпечена потрібним.

— Які ж зміни сталися в «Карпатах»?

— Сенсаційних змін не відбулося. Втім, за регламентом нашого чемпіонату у перерві між колами переходи практично заборонено. Однак від нас пішли двоє гравців: Мазур до іванофранківського «Прикарпаття», а Юрій Шулятицький повернувся до «Хутровика» (Тисмениця). Разом з основним складом «Карпат» тренується ціла група здібної молоді. Можливо, комусь пощастить...

— Богдане Степановичу, багатьом дуже подобається ваш форвард Андрій Гусін. Пригадую, як чудово вписався він до складу збірної в матчі проти хорватів у Загребі. Забив головою красень-гол, показав, що він сміливий, настирний, швидкий футболіст. Але через кілька днів у Спліті на моїх очах Андрійко зазнав тяжкої травми. Вся наша делегація була буквально в розпачі. Знаю, що Гусін лікувався, але навіть висловлювалися сумніви щодо його подальшої футбольної кар'єри...

— На щастя, все минулося, і Андрій вже грає. До речі, й два голи забив у товариському матчі «Карпат» з дрогобицьким «Нафтовиком». Ми перемогли — 3:1.

— Гадаю, що ця приємна новина порадує Олега Базилевича.

— Безперечно. Гусін, як і решта кандидатів до збірної від «Карпат» — Стронцицький, Кардаш, Мокрицький, грою високого класу постарається виправдати високе довір'я.

Після повернення з Польщі львів'яни тренуватимуться у Варні. Нагадаю, що після першого кола «Карпати» посідають шосте місце в турнірній таблиці. Але від третього («Чорноморець») їх відділяє лише чотири очки (19 і 23). Так-от, підопічні Мирона Маркевича постараються поліпшити турнірне становище. Але головне для них — поборотися за Кубок. А в разі успіху — зробити ще одну європейську спробу.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Львів.

На аренах країни і світу

Баскетбол. Чемпіонат країни. Вища ліга, чоловіки. «Корабел» (Миколаїв) — «Динамо» (Дніпропетровськ) — 115:81, 104:79. «Будівельник-Анаконда» (Київ) — 49 очок, «ВІПА-Мода» (Одеса) — 46, «Київ-Баскет» і «Спартак» (Луганськ) — по 45, «Шахтар-АСКО» (Донецьк) — 43, «Корабел» — 40, «ТІТ-Маріам» (Харків) — 37, ЦСКА-«Газда» (Київ) — 36, «Перспективний-Прімавера» (Нікополь) — 34, «Дніпро» (Дніпропетровськ) — 33, «Азовмаш» (Маріуполь) — 30, «Динамо» — 29.

У Запоріжжі пройшов другий тур чемпіонату країни серед жіночих клубів (четвірка найсильніших). Упевнено лідирують динамівки Києва — 47 очок, «Медін» (Донецьк) — 43, «Козачка» (Запоріжжя) — 40, «Модем- СКІФ-СКА» (Київ) — 34.

У травні національна збірна України в Бухаресті візьме участь у відбірковому турнірі чемпіонату Європи. Суперниці наших баскетболісток — спортсменки Росії, Туреччини, Польщі, Румунії та Нідерландів. Три найсильніші збірні отримають перепустки до фіналу.

Хокей. У регулярному чемпіонаті МХЛ настала перерва, яка триватиме до березня. Київський «Сокіл» перед канікулами в Усть-Каменогорську виграв у місцевого «Торпедо» — 4:3 (1:2, 3:1, 0:0). Шайби в українській команді закинули: Фадєєв, Литвиненко, Підгурський та Олецький.

Тепер «Сокіл» вирушить за океан. Українських хокеїстів до Канади запросила діаспора. Протягом 22 днів планується зіграти 18 матчів (14 поєдинків із студентськими командами і чотири — з фарм-клубами НХЛ).

А турнірна ситуація в регулярному чемпіонаті МХЛ така: «Лада» — 62 очки, «Динамо» — 58, «Трактор» — 56, «Металург» Мг — 54, «Торпедо» Я — 53, «Салават Юлаєв» — 51, «Торпедо» У-К — 49, «Спартак» — 45, ЦСКА і «Хімік» — по 43, СКА і «Крилья Советов» — по 42, «Пардаугава» і «Сокіл» — по 40, «Авангард» та «Ітіль» — по 39, «Торпедо» НН — 36, «Тівалі» — 33, «Металург» Ч — 31, «Автомобіліст» — 24, «Металург» Нк — 22, «Строітель» — 20, «Молот» — 19, «Кристал» — 9.

ЗЕМЛЯ ЗАМАЛА ДЛЯ НАШИХ ПЛАНІВ ТА МОЖЛИВОСТЕЙ

Ви плануєте відпочивати?
І не знаєте з ким це зробити?

«СУПУТНИК-УКРАЇНА» – гарант повного комфорту для вас.

З 18 березня ми раді запропонувати вам

НОВУ РОМАНТИЧНУ ПОДОРОЖ на Канарські острови:

ПОСПІШАЙТЕ

Довідки по тел. 212-28-96.

чотиризірковий готель, двомісні номери, дворазове харчування, екзотична кухня, різноманітна екскурсійна програма. Ціна від $ 686 + 690 тис.крб., включаючи вартість авіаквитка в обидва кінці за маршрутом Київ — Марсель + острів Фуертевентура.

Відкрийте для себе світ країни гамбургерів і хмарочосів — Америки,

стародавнього Акрополя — Греції,

екзотики — Туреччини, з 21.02 ціна $ 220 + 1 млн крб. (тел. 212-29-57),

пірамід і сфінксів — Єгипту, з 5.03, ціна $ 365 + 2 млн 200 тис.крб.,

казкової країни Індії, з 20.02, ціна $ 698 + 900 тис.крб. (212-25-94).

Чекаємо на вас за адресою:
252025, м.Київ,
вул.Десятинна, 4/6.
Тел. 212-25-81.
Факс (044) 212-24-07.
Телетайп 132164 СУПЕР.
Телекс 131407 SUPER SU.

Ті, хто любить витрачати гроші, будуть приємно здивовані, дізнавшись, що ціни у місцевих магазинах настільки низькі, що з ними не можуть порівнятися навіть безмитні магазини у міжнародних аеропортах.

Асортимент товарів надзвичайно великий — від сигарет і віскі до найскладнішої аудіо- та відеоапаратури.



«Супутник-Україна» — це:

- 26 фірм в усіх областях України, власні готелі та туристичні бази;
- представництво європейської системи «TAX-FREE» (повернення податку на добавлену вартість товару, купленого у будь-якій з країн ЄЕС, у ВКВ), тел. 212-25-82;
- оформлення міжнародних студентських квитків особам від 18 до 26 років (пільги у 60 країнах світу), тел. 212-25-61;
- мандрівки найкомфортабельнішими автобусами «MERCEDES-BENZ 0302», а також їх оренда підприємствам і організаціям, тел. 212-02-98.

СЕНС

Официальный представитель Горьковского автомобильного завода «ПО ГАЗ»



Предлагает к реализации со склада в Киеве:



Автобусы КАВЗ-3976

Автомобили:
ГАЗ 31029 «Волга»
ГАЗ 310340 «Волга»
ВАЗ 21063
ВАЗ 21051

Грузовые автомобили:

ЗИЛ (дизель):
- бортовые
- тягачи

Запасные части к автомобилям ЗИЛ



ГАЗ-3307
Кузова к автомобилям ГАЗ-3307
ПАЗ 3205 (изотермический)

КАМАЗ:
- бортовые
- самосвалы

Контактные телефоны в Киеве:
8-044-264-74-42
263-70-11
тел/факс 264-24-05

Заключаем договора на поставку в феврале - марте 1994 г. на Украину

- 50000 тонн - дизельного топлива
- 10000 тонн - бензина А-76
- Условия оплаты - 100% предоплата
- Минимальная партия - 50 тонн
- Копии лицензий предоставляются

Адрес 450098, г.Уфа, пр.Октября, 126/3.
Тел. /3472/ 35-18-00
Факс /3472/ 33-18-16, 33-16-77

Тел. в Москве:
/095/ 975-07-25
/095/ 975-87-92

Организация реализует со склада в г. Днепропетровске автошины следующих типоразмеров:

6.95 x 16 «Нива»;
8.40 x 15 «УАЗ»;
205/70R Т4 «Волга»;
6.45 x 13 «Москвич», «Жигули»;
7.35 x 14 «Волга»;
220 x 508 «ГАЗ».

Выполняем заказы на поставку любых автошин в любых количествах.

Форма поставки продукции — самовывоз, вагонная.

Телефоны для справок: (0562) 47-37-66, 46-54-55.

Организация со склада в г. Бровары

ПРЕДЛАГАЕТ:

— кабель силовой до 1 кв;
— кабель силовой до 10 кв;
— телефонный кабель;
— установочный провод ПВІ-16, ПВІ-25 и др.;
— провод марок: АПВ, АППВ, ТРП, ПРРППМ и др.

ПРИНИМАЕТ:

— кабельно-проводниковую продукцию на реализацию.

ПОКУПАЕТ:

— мясные и плодоовощные консервы, компоты, соки;

ИЗГОТАВЛИВАЕТ И ПРОДАЕТ:

— обувь кожаную: мужскую, женскую и детскую;
— кухонные уголки.

Тел.: (04494) 9-35-30, 9-35-31, 9-35-32, 9-35-33.
Факс: 5-62-79.
Телетайп: 132985 «ДЖУТ».

ЗВЕРНЕННЯ

учасників загальних зборів представників профспілкових організацій незалежної профспілки працівників Промінвестбанку України до всіх колективів Банку

ШАНОВНІ КОЛЕГИ!

Поглиблення економічної кризи через подальший спад виробництва, зростання цін, зниження життєвого рівня людей обумовило соціальну напругу в суспільстві. Особливо негативно сприймається діяльність банків. Є намагання зробити комерційні банки банкрутами. Робляться спроби звинуватити банки в кризі економіки України, береться під сумнів їх фінансова діяльність. Поширюються чутки про одержавлення банків.

Промінвестбанк є найбільш відповідальним банком щодо виконання доручень уряду України з питань здійснення розрахунків за найважливіші стратегічні види сировини і продукції з країнами СНД. За два роки свого акціонерного існування банк набув досвіду та здійснив значні кроки для підтримки економіки в умовах кризи.

Постійно зростає авторитет банку на міжнародному рівні.

Акціонери банку, його працівники постійно дбають про розвиток банку, збільшення його статутного капіталу, який нині перевищує капітали всіх банків України.

Закликаємо вас об'єднати зусилля і тісніше згуртуватися навколо завдань, які стоять перед Україною. Давати рішучу відсіч усім тим, хто намагається дестабілізувати роботу банку, не допустити свавілля над собою.



MEDINEX

Уважаемые коллеги!
Концерн «МЕДИЦИНА И ТЕХНОЛОГИЯ» предлагает вам новый вид услуг — КОМПЛЕКСНОЕ ОБСЛУЖИВАНИЕ.

Обратившись к нам, вы избавитесь от необходимости решать вопросы обеспечения лечебных учреждений лекарственными препаратами, медицинским оборудованием, инструментами и расходными материалами. Мы поможем вам решить проблемы, связанные с ремонтом, восстановлением и техническим обслуживанием имеющегося у вас оборудования.

Предлагаем вам гарантированные поставки со склада и на заказ лекарственные препараты фирм: «UPJOHN», «SANDOZ», «RUNBAXIY», «POLFA», «HINOIN»; медицинское оборудование фирм «PHILIPS», «SIEMENS», «BRUKER», «SAPEX», «GENERAL ELECTRIC», «MEDIKOR», «HIRANA», шовный материал и стерилизующие средства компании «JOHNSON & JOHNSON», хирургические комплекты и халаты фирмы «TERATEX», одноразовые полимерные шприцы и катетеры компании «PENTA GROUP» (Италия) и пр.

Наш адрес: УКРАИНА, 510024 г.Харьков, ул.Ольминского, 11.
Тел. (0572) 43-12-11, 47-18-85.
Факс: (0572) 43-61-37.

Продиктовано в номер

Самоплину не потерплять

З офіційним візитом до Тбілісі прибув Президент Росії Б.Єльцин. Перед відльотом до грузинської столиці він заявив, що готовий підписати Договір про дружбу, добросусідство і співробітництво між Російською Федерацією і Грузією. Однак питання про його ратифікацію в парламенті РФ буде відкладено до повного врегулювання конфлікту в Абхазії та Південній Осетії, наголосив російський лідер. «Перш за все ми прагнемо припинити кровопролиття в Грузії, бо Росія не може байдуже чекати, коли там усе мине саме собою», — заявив Президент. Під час візиту заплановано також підписати угоди про спільний захист кордону, про спільну експлуатацію й охорону залізниць, а також документи про взаємодію військових структур Росії та Грузії.

Такого важко не помітити

Із закликом «запровадити санкції проти Хорватії, якщо хорватські збройні сили не залишать боснійську територію до 11 лютого» звернувся до Ради Безпеки ООН міністр закордонних справ Боснії та Герцеговини І.Люблянкич. За його словами, хорватські сили здійснюють великомасштабну воєнну інтервенцію на територію його республіки. У цій операції, зазначив міністр, беруть участь регулярні частини армії Хорватії у складі 20 тисяч солдатів за підтримки важкої бронетехніки та ВПС.

Польща офіційно затоваришувала з НАТО

До програми «Партнерство заради миру» офіційно приєдналася Польща. Як відомо, згаданий документ спрямований на розвиток політичного та військового співробітництва між НАТО і країнами Східної Європи, але не передбачає їх вступ до Північноатлантичного союзу. Програму від імені свого уряду підписав глава Кабінету міністрів Польщі В.Павляк.

Догукалися

Протягом двох днів у Відні відбувалася спеціальна нарада старших службових осіб країн—членів НБСЄ для визначення пріоритетних проектів допомоги в галузі транспорту державам, які потерпіли в результаті запровадження санкцій ООН проти Союзної Республіки Югославії. У нараді взяли участь делегати Албанії, Болгарії, Хорватії, Угорщини, Румунії, України, представники інших держав, міжнародних фінансових організацій, банків та фондів. Учасники зустрічі представили ряд проектів, здійснення яких сприяло б поліпшенню транспортного сполучення в країнах Центральної та Східної Європи з урахуванням суворих обмежень на транзитні перевезення через територію СРЮ.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Віддати вкрадене чи воювати з Україною

Московська газета «Сегодня» опублікувала розширене інтерв'ю з російським міністром культури Євгеном Сидоровим, у якому йдеться про повернення і збереження культурних цінностей.

На зв'язку Москва

Проблема ця хоча й не така актуальна, як, скажімо, економічна, проте викликає зараз гучні спірки в нових незалежних державах і більш далеких країнах. Вони час від часу звертаються до Росії, мовляв, поверніть колись украдене. Всьому світові відомо: вивозили до Москви все підряд. І що ще більш прикро — безліч цінних витворів мистецтва ховали в запасниках і «спецсхронах», музеях, архівах, частина осіла на Луб'янці. В українському посольстві в Москві, наприклад, експонувалася виставка живописних полотен нашого земляка Г.Синиці, заарештованих у давні часи товаришами «з органів». Досі незрозуміла доля клейнодів київських князів. Сам міністр культури пан Сидоров зізнався, що проблемами реституції з Росії активно цікавляться німці, поляки, угорці, голландці.

Проте позиція високого московського чиновника більш ніж своєрідна. Поскаржившися в інтерв'ю, що, мовляв, преса розголошує відомості про привезені до Росії цінності, він зазначив: «Коли хтось заявляв, що «нічого цього у нас немає», я ніколи сам не заперечував проти публікування списків того, що є. Але... зовсім не для того, щоб повернути господарям вкрадене, а лише тому, що «це дуже вигідно», адже ми одразу ж можемо виставити і поки дійде до діла, вони входять в побут нашої культури».

Дійде до діла не скоро, коли судити з одкровень міністра Сидорова, котрий стоїть за те, щоб «трофейні» цінності спочатку легалізувати в Росії, а затим уже вести, можливо, переговори зі справжніми господарями. Якби не Хрущов і Брежнєв, Сидоров ніколи не повернув би німцям Дрезденську галерею, тому що мета цього мужа від мистецтва: «щоб нічого не віддавати, а показати». Зазначимо до слова, що пан Сидоров очолює російську держкомісію з повернення культурних цінностей.

А прояв «порядності», як зізнався він у пориві щирості кореспондентові «Сегодня», він вбачає в тому, щоб «не ховати крадене». А ще необхідно добре розібратися з Німеччиною: скільки було вивезено «від нас», а скільки вкрадено з німецьких архівів та музеїв. Слова «від нас» я взяла в лапки не випадково, бо предметом для торгів з об'єднаною Німеччиною пан Сидоров вважає «2 тисячі ікон зі львівських музеїв, з Києва вивезено безліч всього», ніби ці міста і їхні культурні цінності — теж складова частина Росії.

Та що там з тією Україною взагалі водитися! На запитання про прагнення нашої держави повернути скіфське золото міністр культури (доктор мистецтвознавства) Сидоров сказав:

— Хочуть взяти скіфське золото — нехай воюють.

Лілія ГЕОРГІЄВА.

Добрі новини

Кому золото миємо?

Перші зливки золота 999-ї проби випущено на асинажному заводі у місті Чкаловську на півночі Таджикистану. До цього часу республіка не мала подібного виробництва і змушена була постачати золоторудну сировину на переробку до Росії, втрачаючи на цьому великі гроші. Хоча річний обсяг видобутку золоторудної сировини у Таджикистані навіть за кращих часів ледве перевищував дві тонни, а в минулому, несприятливому, видали «на-гора» лише 400 кг, тобто потужності заводу розраховані на очищення 10 тонн благородного металу в рік на виріст. На користь такого прогнозу говорить розпочате введення в експлуатацію багатющого родовища на півночі республіки. Для участі в його розробці запрошено одну з південно-африканських фірм.

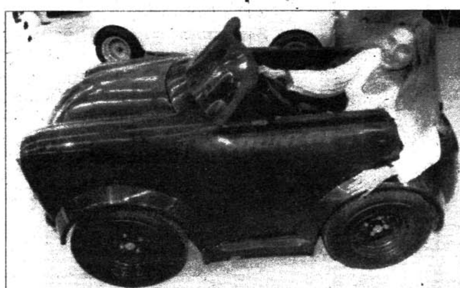
Паралельно із створенням потужностей по видобутку і очищенню золота, Таджикистан здійснив кроки щодо розширення виробничої бази ювелірної промисловості. Окрім діючого душанбинського ювелірного заводу, пущено ще один — у тому ж Чкаловську.Нове підприємство обладнане найсучаснішим італійським устаткуванням.

За інших умов індустрія золота могла дати солідний прибуток, та чи буде великим її ефект за нинішніх обставин, коли Таджикистан почав інтеграцію в рублеву зону? Чи зможе він самостійно розпоряджатися своїм золотим запасом, чи функції візьме на себе Москва.

Юрій КУШКО.

Душанбе.

Фотофакт



Найменший автомобіль у світі було показано на автомобільній виставці, що проходила в німецькому місті Ессені. Його довжина — 1,98 метра, вага — 515 кг, а максимальна швидкість — 140 км за годину. Автор моделі — Ола Уаллін з Швеції.

Фото АП—ІТАР—ТАРС

Датський калейдоскоп

● У новому році Данія отримає чергову фінансову допомогу від Європейського Союзу. Вона становитиме 2,2 відсотка загальної суми допомоги, що її ЄС виділяє кожній з 12 держав-членів на період 1994—1999 рр. Частка Данії — 301 млн екю (2,2 млрд датських крон). Це вдвічі більше, ніж країна одержала за попередній, також п'ятирічний період. Відповідальні за розподіл грошей — різного роду урядові інституції. Призначення допомоги — оздоровлення економіки передусім у плані ліквідації довготривалого безробіття серед молоді.

● Нещодавно впроваджено паспортний контроль на датсько-німецькому кордоні. «Після більш як двадцятирічного членства Данії у Європейському співтоваристві з його майже прозорими кордонами, а також у період, коли ще й трьох місяців не минуло, як народився Європейський Союз, доводиться констатувати, що кордони замість втрачати своє значення набувають, навпаки, дедалі більшої ваги», — пише у передовій статті одна з центральних датських газет «Фиєнс Стіфтстіденде», коментуючи це нове явище.

Паспортний контроль впроваджено на вимогу Німеччини. У чому річ? Невже німці бояться нашестя скандинавів? Ні, навпаки, вони бажані гості в Німеччині. Наприклад, датська робоча сила там у великій ціні. Багато датчан працює на контракті в Німеччині, тікаючи від безробіття вдома, або користуючись можливістю збити гроші там, де умови для цього сьогодні сприятливіші, ніж на батьківщині. А причина — у зростаючому потоці біженців та їхніх мандрах Європою — з країни до країни. Найбільше їх прибуває до Швеції. Не прийняті там, уникаючи депортації, вони без труднощів дістаються Данії (між скандинавськими країнами, як відомо, відкриті кордони). Звідси, як правило, пробираються до Німеччини. Датська сторона змушена була підписати умову, що зобов'язує екіпажі паромів перевіряти документи пасажирів. Це стосується й автобусних перевезень. Невиконання службовими особами покладеного на них обов'язку передбачає штраф у розмірі до 10 тисяч німецьких марок. Не бажаючи брати на себе відповідальність за «шведських» біженців, Данія, схоже, змушена буде всупереч угоді про вільні кордони між державами Північної Європи впровадити контроль на своїх кордонах, і передусім на кордоні зі Швецією. «Прикро, що ми мусимо це робити, — пише цитована газета. — «Європа без кордонів» залишиться ілюзією ще на багато років».

● Датчани із задоволенням купують бройлери, імпортовані зі Швеції, хоча коштують вони на три-чотири крони дорожче. Датські здобули славу небезпечних для споживання через можливе зараження їх сальмонелами.

● 500 тисяч датчан страждає на мігрень. Це виливається у три мільйони лікарняних днів щорічно загальної вартістю 3,3 млрд крон. Вітчизняні науковці у співпраці з іноземними колегами — на порозі виявлення причини захворювання. Все вказує на те, що мігрень спричиняється дефектом хромосоми номер 19, а отже, в лікуванні хвороби перше місце належатиме, очевидно, генетиці. Провідна роль у дослідженні проблеми належить датським ученим-медикам на чолі з професором, доктором медицини на ім'я Єс Улесен. Він водночас є шефом невромедичного відділу регіональної лікарні в місцевості Глоструп під Копенгагеном. У його планах — відкрити в лікарні протягом року нове відділення, де поряд з інтенсивним дослідженням провадити спеціальне лікування пацієнтів з важкими формами мігрені. Покладає він і надію на те, що таке відділення буде відкрито також в Орхусі — другому за величиною і значенням місті Данії.

Тетяна БАШЛОВКА-НІЛЬСЕН.

Оденсе.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311022.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».